

ΕΚΛΕΚΤΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

ΕΤΟΣ Ζ'

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ 587

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

✱

Εν Ἀθήναις, 6 Ὀκτωβρίου 1891

✱

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Εν Ἀθήναις φρ. 8.—
Ταῖς ἐπαρχίαις. " 8.50
Εν τῷ ἐξωτερικῷ . . . φρ. χρ. 15.—
Εν Ρωσίᾳ. ρούβλ. 6.—

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Μιλλανβοῦ καὶ Ἐτιεβάν: Αἱ ἀστωργοὶ μητέρες.
—Καρλόλου Μερουθέλ: ΝΕΚΡΑΙ ΚΑΙ ΖΩΣΑΙ, δραματι-
κώτατον μυθιστόρημα μετὰ εἰκόνων. — Ἐδμόνδου δὲ Ἀ-
μίτσις: ἸΣΠΑΝΙΑ. — ΤΑ ΤΑΞΕΙΔΙΑ ΤΟΥ ΝΙΚΟ-
ΛΑΟΥ ΦΑΝΙΩΝ, διήγημα ἐκ τοῦ γαλλικοῦ.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΟΔΟΣ ΠΡΟΑΣΤΕΙΟΥ, ΑΡΙΘΜΟΣ 10

Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται διὰ γραμ-
ματοσήμων καὶ χαρτονομισμάτων παντὸς
ἔθνους, διὰ τοκομεριδίων ἑλληνικῶν δε-
νείων καὶ τραπεζῶν, συναλλαγμάτων, κτλ.

ΜΙΛΛΑΝΒΟΑ ΚΑΙ ΕΤΙΕΒΑΝ

ΑΙ ΑΣΤΟΡΓΟΙ ΜΗΤΕΡΕΣ

Ἐάν ἡ δεσποινὶς Μιὰτ παρατήρῃ κατὰ τὴν στιγμὴν
ταύτην ὑπὲρ τὸν ὦμον τῆς Ἐσθῆρ, θ' ἀνεγίνωσκε τὰς λέ-
ξεις ταύτας:

Κύριον Ραβάνην.

«Ξενοδοχεῖον Λονδίνου».

15. Ὀδὸς Ρισελιέ,

Ἐνταῦθα.

Ἡ κυρία Φλορβάλ ἔκρουσε τὸν κώδωνα.

Ἐπὶ τῆς ἐνεφανίσθη.

— Τὴν ἐπιστολὴν ταύτην εἰς τὴν διεύθυνσίν της, εἶπεν.

Ἐπὶ τῆς ἐπὶ τοῦ κλινεῖο ἐξῆλθεν.

— Οὐρ! τί ἡμέρα! ἀνέκραξεν ἡ Ἐσθῆρ. Ἀλήθεια,
γευματίζεις μαζί μου;

— Εὐχαρίστως.

— Λοιπόν, ἄς ἐξέλθωμεν. Δὲν ἤξεύρω τί ἔχω πνίγο-
μαι ἐδῶ μέσα. Ἐχω ἀνάγκη ἀέρος. Ἐάν θέλῃς, θὰ ὑπά-
γωμεν νὰ γευματίσωμεν εἰς τὸ ἐστιατόριον τῆς «Λευκῆς
Περιστερᾶς».

— Γνωρίζεις καλῶς ὅτι αἱ ἐπιθυμίαι σου εἶνε καὶ ἰδι-
καί μου.

— Γρήγορα, τὸ καπέλλο σου, τὸ ἐπανωφόριόν σου· θὰ
ὑπάγωμεν πεζῇ θὰ διασκεδάσωμεν καλλίτερα.

Ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ αἱ δύο φίλαι ἦσαν ἔτοιμαὶ πρὸς ἀ-
ναχώρησιν.

— Ἐάν ἔλθῃ ὁ κύριος κόμης, εἶπεν ἡ Ἐσθῆρ πρὸς τὴν
θαλαμηπόλον της ἐξερχομένη, τῷ λέγετε ὅτι θὰ ἐπαν-
έλθω πολὺ ἄργα τὸ ἑσπέρας.

Κατελθοῦσαι εἰς τὴν ὁδὸν αἱ δύο γυναῖκες διηυθύνθη-
σαν πρὸς τὸ μέρος τῶν Ἑλυσίων Πεδίων.

Ι'

Τὴν ὑστεραίαν τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἐλάβανον χώραν
τὰ διάφορα ἐπεισόδια, ἅτινα πρὸ μικροῦ διηγήθημεν, τὸ
διοικητικὸν συμβούλιον τῆς Ἑταιρίας τοῦ Ἀερίουφωτος εὐρί-
σκετο συγκεκλημένον, ἐνεκεν ἀνάγκης καταπειγούσης, εἰς
ἐκτακτὸν ἐταιρικὴν συνέλευσιν.

— Κύριοι, ἤρξατο λέγων ὁ διευθυντὴς διαχειριστὴς τῆς

ἐταιρίας κύριος δὲ Λορδὰν, ἡ ὥρα εἶνε δύο καὶ ἡμίσεια
καὶ πρὸς τὴν ἀπουσίαν τοῦ κυρίου δὲ Βανδὰμ, νομίζω ὅτι
πρέπει ν' ἀρχίσῃ ἡ συνεδρίασις. Ὁ συνάδελφός μας ἔλαβεν,
ὡς πάντες ὑμεῖς, ἐπιστολὴν καλοῦσαν αὐτὸν ἵνα ἐμφα-
νισθῇ ἐνταῦθα τὰς δύο μετὰ μεσημβρίαν. Δὲν ἦλθεν.
Ἄλλως τε γνωρίζετε ὅτι πολὺ σπανίως ἔρχεται εἰς τὰς
συνεδριάσεις. Ἡ συχνότης τῶν ταξιδίων του εἶνε λό-
γος δικαιολογητικός· ἐπὶ πλέον, πάντοτε, ἀνευ τοῦ ἐλα-
χίστου δισταγμοῦ, ὡς γνωστόν, υπογράφει τὰς λαμβανου-
μένας ἀποφάσεις καὶ τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως. Δὲν
ἔχει οὕτω;

— Μάλιστα, μάλιστα, πληρέστατα, ἐφώνησαν πολλα-
χόθεν.

— Ἡ συνεδρίασις ἄρχεται, εἶπε ὁ κύριος Λεβιγκρέν,
ὅστις προήδρευεν.

Μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν τῶν πρακτικῶν τῆς προηγουμένης
συνεδριάσεως, ὁ κύριος δὲ Λορδὰν ἐζήτησε τὸν λόγον:

— Κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα, κύριοι, συνήψαμεν δύο νέας
συμβάσεις καὶ σήμερον εὐρισκόμεθα εἰς διαπραγματεύσεις
μετὰ πλείστων δέμων. Μετ' οὐ πολὺ, ἐλπίζω, θέλομεν
ἐξέλθαι τῆς περιόδου τῶν θυσίων, ὅπως εἰσέλθωμεν εἰς τὴν
ὁδὸν τῶν ἀποτελεσμάτων. Ἐνθυμεῖσθε τὰς προηγουμένας
ἀποφάσεις ἡμῶν. Διὰ ν' ἀνταγωνισθῶμεν ἐναντίον τῶν
διαφόρων φωτιστικῶν Ἑταιριῶν, ἠναγκάσθημεν νὰ προβῶ-
μεν εἰς δαπάνας, τὰς ὁποίας ἦτο ἀδύνατον νὰ προβλέψω-
μεν. Ἦσαν ὅμως ἀναγκαῖαι αἱ δαπάναι αὗται, διότι πρὸ
παντὸς εἶδει νὰ βεβαιώσωμεν τὴν ὑπαρξίν τῆς ἐταιρίας μας.
Ἄλλως τε, ἐσκέφθημεν ὅλοι καὶ ἀπεφασίσσαμεν ὁμοθυμῶς
ὅτι ἦτο ἀνάγκη, κατ' ἀρχάς, νὰ συνάψωμεν συμβάσεις
χωρὶς νὰ ἀναζητῶμεν ἀμέσους ὀφελείας. Πρὸς τούτοις εἴ-
χομεν καὶ τὰ ἀναπόφευκτα τῆς ἐγκαταστάσεως ἑξοδα, τὴν
ἰδρύσιν τοῦ μηχανουργείου καὶ τὰς διαφόρους εἰς τὸν φω-
τισμὸν πειραματικὰς ἐργασίας. Ἐκ τούτων εὐκόλως κατα-
νοεῖτε ὅτι μέχρι σήμερον δαπάναι καὶ ἑξοδα μόνον εἴχο-
μεν· ἐὰν δὲ εἰς ταῦτα προσθέσωμεν καὶ τὰ ἑξοδα τῆς ἰδρύ-
σεως καὶ δημοσιεύσεως τοῦ «Βασιλέως Ἡλίου», θὰ ἐννοή-
σετε βεβαίως ὅτι ἡ θέσις μας δὲν εἶνε διόλου καλὴ, ἵνα
μὴ εἶπω κακὴ. Ἐξετάζοντες μετ' ὀλίγον τὸν ἰσολογισμόν,
θέλετε σχηματίσει ἐκρίβη ἰδέαν περὶ τῆς καταστάσεώς μας
ταύτης καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι δὲν θέλετε διστάσει νὰ λά-
βετε σύντονα καὶ κατάλληλα μέτρα, ἥτοι θέλετε μᾶς

δώσει τὴν ἀδειαν νὰ ζητήσωμεν καὶ τοῦ δευτέρου τετάρτου τῶν ἐγγραφῶν τὴν καταβολήν.

— Ἀλλὰ, διέκοψεν ὁ κύριος δὲ Ροζωκούρ, δυνάμεθα νὰ προκαλέσωμεν τὴν καταβολὴν ταύτην χωρὶς νὰ συμβουλευθῶμεν τοὺς μετόχους;

— Βεβαίωτατα, ἀπεκρίθη ὁ κύριος δὲ Λορδὰκ. Τὸ ἄρθρον 35ον τοῦ Καταστατικοῦ μας παρέχει εἰς τὸ διοικητικὸν Συμβούλιον τὸ δικαίωμα ν' ἀποφασίζῃ καταβολὰς κεφαλαίων. Ἐχει τις ἐξ ὑμῶν, κύριοι, νὰ ἐπιφέρῃ παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς γνώμης, τὴν ὁποίαν σὰς ὑπέβαλον;

— Ζητῶ τὸν λόγον, εἶπε ὁ κύριος δὲ Λοσκουᾶ. Ἐπιχειρήσεις ὡς ἡ ἡμετέρα, κύριοι, ἤρξατο λέγων οὗτος εἰς τὸ νεῦμα τοῦ Προέδρου, ἀπαιτοῦσι βαρυτάτας θυσίας τοῦτου ἕνεκεν οἱ ἱδρυταὶ τῆς Ἑταιρίας τοῦ Ἀερίωφωτος ἐσκέφθησαν νὰ καταρτίσωσι κεφάλαιον ἐκ φράγκων δέκα πέντε ἑκατομμυρίων. Ὀλιγώτεροι πόροι θὰ μᾶς καταδικάζον ἐκ τῶν προτέρων εἰς βεβαίαν ἀποτυχίαν. Προειδομεν τὰς δυσχερείας τῆς ἐνάρξεως καὶ ἡθελήσαμεν ἵνα τὸ κεφάλαιόν μας ἦ ἱκανὸς μέγα πρὸς ἀντίκρουσιν πάσης δυσχερείας. Ἐξετάζοντες τις καταλεπτῶς καὶ μετὰ προσοχῆς τὴν κατάστασιν μας θέλει ἰδεῖ ὅτι δὲν εἶνε τόσο κακὴ ὅσον φαίνεται ἐκ πρώτης ἀπόψεως. Ἐπὶ τῶν διατεθεισῶν μετοχῶν ποσοῦ δέκα ἑκατομμυρίων φράγκων, δὲν καταβλήθη ἢ τὸ τέταρτον, ὥστε μᾶς ὑπολείπονται ἀκόμη ἑπτὰ καὶ ἡμισυ ἑκατομμύρια, τὰ ὅποια δυνάμεθα ἔτι νὰ διαθέσωμεν. Ὁ κύριος δὲ Λορδὰκ πρὸ μικροῦ σὰς εἶπεν ὅτι ἐντὸς ὀλίγου μέλλομεν νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὴν ὁδὸν τῶν ἀποτελεσμάτων. Ἡδύνατο μάλιστα νὰ εἴπῃ ὅτι εἰσῆλθομεν ἤδη, διότι ἐγὼ θεωρῶ ὡς ἀποτέλεσμα πολὺ εὐχάριστον τὴν ὑποδοχὴν, τῆς ὁποίας ἐτύχομεν παρὰ πλείστοι δῆμοι· δὲν ὁμιλῶ περὶ τῆς εὐνοίας, ἣν ἔλαβον καὶ αἱ μετοχαὶ μας εἰς τὴν ἀγοράν· ἡ ὑψωσις αὐτῶν εἶνε περιφανὲς καὶ πρόδηλον τεκμήριον τῆς ἐμπιστοσύνης ἣν ἐμπνέομεν εἰς τὸ κοινόν.

Τὸ σύνολον δὲ τῶν γεγονότων τούτων μᾶς ἐπιτρέπει νὰ ἀντιμετωπίσωμεν θαρρύντως τὸ μέλλον προβλέποντες μεγάλην ἐντὸς ὀλίγου ἐπιτυχίαν τῆς ἐπιχειρήσεώς μας. Ἐξ ἄλλου, ἐὰν δὲν ἐροδούμην μήπως ἐκληφθῶ παρ' ὑμῶν, κύριοι, ὡς λίαν αἰσιόδοξος, θὰ σὰς ἐξέφραζον εἰλικρινῶς τὸ βάθος τῶν σκέψεών μου. Εἶμαι πεπεισμένος ὅτι τὸ προσεχὲς ἔτος θὰ εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ διανείμωμεν μέρισμα καὶ τὰς ἐλπίδας μου βασιζώ ἐπὶ τοῦ ἐξῆς γεγονότος: ὅτι καθ' ἑκάστην παρουσιάζονται εἰς τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τῆς ἑταιρίας πολυάριθμοι αἰτήσεις ἐκ διαφόρων μερῶν καὶ ὑπὸ ὅρου ἐκτάκτως συμφέροντας. Ἐνεκα πάντων τούτων ἐπιδοκιμάζω καθ' ὅλοκληρίαν τὴν προταθεσάν γνώμην παρὰ τοῦ ἀξιοτίμου Διευθυντοῦ ἡμῶν, καὶ παρακαλῶ τὸ συμβούλιον νὰ ψηφίσῃ μετ' ἐμοῦ τὴν καταβολὴν τοῦ δευτέρου τετάρτου τοῦ ποσοῦ τῶν διατεθεισῶν μετοχῶν.

— Οὐδενὸς ἀντιτείνοντος, παρετήρησεν ὁ κύριος Λεβιγκρέκ, τίθεται εἰς ψηφοφορίαν ἡ πρότασις τοῦ κυρίου Λορδὰκ.

Γενομένης ψηφοφορίας ἐγένετο ὁμοψήφως δεκτὴ ἡ πρότασις. Περιπλέον ἀπεφασίσθη ἵνα ἡ καταβολὴ τῶν κεφαλαίων γίνῃ ἐντὸς ὀκτώ ἡμερῶν.

— Μέλλω τώρα, ἐπανέλαθεν ὁ δὲ Λορδὰκ, νὰ σὰς ὑποβάλω σχέδιόν τινα συμβάσεων...

Δὲν ἠδυνήθη νὰ περαιώσῃ τὴν ὁμιλίαν του· ἡ θύρα τῆς αἰθούσης ἠνοιχθῇ καὶ ὁ κόμης δὲ Βανδὰμ ἐνεφανίσθη ἀπροόπτως.

— Ἐπὶ τῇ θέᾳ του, οἱ δὲ Λορδὰκ, δὲ Λοσκουᾶ καὶ Λεβιγκρέκ ἀντήλλαξαν ἀστραπιαίως βλέμμα.

— Ἠλθατε πολὺ ἄργά, ἀγαπητὲ κύριε, εἶπε μετὰ χάριτος ὁ κύριος Λεβιγκρέκ. Ἀπηλπίσθημεν ὅτι θὰ σὰς ἐβλέπομεν σήμερον καὶ ἠρχίσαμεν τὰς ἐργασίας μας ἀνευ ὑμῶν.

— Ἐχετε δίκαιον, κύριοι, ὑπέλαθεν ὁ κόμης διὰ φωνῆς ὀλίγον τετραγαγμένης. Λυποῦμαι διότι σὰς ἔκαμα νὰ

μὲ περιμένετε, ἀλλὰ δὲν θὰ ζητήσω συγγνώμην διὰ τὴν βραδύτητά μου, ἀφοῦ δὲν εἰδοποιήθην περὶ τῆς συνεδρίασεώς σας.

— Συγγνώμην, κύριε δὲ Βανδὰμ, ἀντεῖπεν ὁ διευθυντὴς τῆς ἑταιρίας· ἔπεμψα ὑμῖν, ὡς καὶ εἰς ὅλους τοὺς συναδέλφους, προσκλητήριον.

— Δὲν τὸ ἔλαβον.

Ὁ κύριος δὲ Λορδὰκ ἐπίεσε διὰ τῆς χειρὸς ἡλεκτρικὸν κομβίον.

Ἵπηρετης ἐνεφανίσθη.

— Φέρε τὸ ἀντίγραφον τῶν προσκλήσεων, εἶπεν αὐτῷ ὁ κύριος δὲ Λορδὰκ.

Τὸ ἀντίγραφον πάραυτα προσήχθη.

— Ἡ πρόσκλησίς σας ἀντεγράφη ἐνταῦθα, ἐπανέλαθε ὁ διευθυντὴς. Ἴδου αὐτή. Μήπως ἐξήλθατε ἐνωρὶς τῆς οἰκίας σας; Θὰ ἔφθασεν ἐκεῖ μετὰ τὴν ἐξοδὸν σας, ἀναμφιβόλως.

— Πολὺ πιθανόν, ἀπήντησεν ὁ κόμης. Πράγματι, ἐξῆλθον τῆς οἰκίας μου πολὺ ἐνωρὶς. Τώρα, κύριοι, ἐπειδὴ μοι εἶνε ἀδύνατον νὰ συμμετάσχω σήμερον εἰς τὰς ἐργασίας σας καὶ νὰ μείνω ἐνταῦθα, εὐαρεστήθητε νὰ μοι ἐπιτρέψετε ν' ἀποσυρθῶ. Ἀλλὰ πρὸ τούτου θέλω ζητήσῃ παρὰ τοῦ κυρίου δὲ Λορδὰκ πληροφορίαν τινά, τὴν ὁποίαν θὰ δύναται βεβηίως νὰ μοι δώσῃ.

— Εἶμαι εἰς τὴν διάθεσίν σας, ἀπεκρίθη ὁ διευθυντὴς. Ὁμιλήσατε.

— Ἐπεθύμουν, ἐξηκολούθησεν ὁ κύριος δὲ Βανδὰμ, νὰ μοι δώσετε πληροφορίας περὶ τῆς ταυτότητος τοῦ κυρίου Ραβάνη, ἐνὸς τῶν σπουδαιότερων μετόχων τῆς ἑταιρίας μας.

— Δὲν ἔχω τὴν τιμὴν, ἀπήντησεν ὁ κύριος δὲ Λορδὰκ, νὰ γνωρίζω ἰδιαιτέρως τὸν κύριον Ραβάνην· δύναμαι μόνον νὰ σὰς εἴπω περὶ αὐτοῦ ὅτι ἐπραγματοποίησε τὴν καταβολὴν του, ἐξ οὗ ἔχω λόγους νὰ πιστεύω ὅτι θὰ ἦνε πολὺ πλούσιος.

— Πόσα κατέβαλεν; ἠρώτησεν ὁ κόμης.

— Ἑπτακοσίας πενήτηνonta χιλιάδας φράγκων.

— Δύνασθε νὰ μοι δώσετε τὴν διεύθυνσίν του; Ἐχω ἀνάγκην νὰ τὸν ἴδω σήμερον διὰ κατεπεύγουσαν ὑπόθεσιν.

— Εὐχάριστος, ἀπήντησεν ὁ κύριος δὲ Λορδὰκ· ἔχω σημειῶσιν τῆς διεύθυνσεώς του εἰς τὸ γραφεῖόν μου καὶ πηγαίνω ὁ ἴδιος νὰ τὴν ζητήσω.

Καὶ πράγματι, ὁ κ. δὲ Λορδὰκ ἐξῆλθε τῆς αἰθούσης τῶν συνεδριάσεων καὶ μετέβη εἰς τὸ ἰδιαιτερόν του γραφεῖον, ἐνθα ἔγραψεν ἐσπευσμένως ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Ραβάνην, ἣν, καλέσας ὑπηρετήν, τῷ τὴν ἐνεχείρησεν εἰπών:

— Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη πρέπει νὰ δοθῇ εἰς τὸν κύριον Ραβάνην, πρὶν παρέλθῃ τέταρτον τῆς ὥρας. Λάβετε ἅμαξαν καὶ ὑπάγετε.

Ὅτε ἐπανῆλθεν εἰς τὴν αἴθουσαν ὁ διευθυντὴς, ὁ κόμης ἀντήλασσε χειραψίας μετὰ τῶν συναδέλφων του.

— Λοιπόν, κύριε δὲ Βανδὰμ, εἶπεν αὐτῷ ὁ δὲ Λορδὰκ, δὲν θὰ μέινετε μαζύ μας;

— Ὁχι, δυστυχῶς· τὸ ἐπεθύμουν.

— Δὲν ἐπιμένω. Ἴδου ἡ διεύθυνσις, τὴν ὁποίαν μοὺ ἐζήτησατε. Σὰς παρατηρῶ δὲ ὅτι, ἂν μεταβῇτε ἀμέσως τώρα εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κυρίου Ραβάνη, δὲν θὰ τὸν εὑρετε ἐκεῖ. Γνωρίζω ὅτι πάντοτε κατ' αὐτὴν τὴν ὥραν εὐρίσκεται εἰς τὸ Χρηματιστήριον καὶ δὲν ἐπιστρέφει εἰς τὴν οἰκίαν του, εἰμὴ μόνον κατὰ τὴν ὥραν τοῦ ταχυδρομείου, ἥτοι κατὰ τὰς πέντε.

— Εὐχαριστῶ διὰ τὴν πληροφορίαν, ἀπήντησεν ὁ δὲ Βανδὰμ.

Ἐχαιρέτισεν αὖθις τοὺς συναδέλφους του καὶ ἐξῆλθεν.

Στιγμὰς τινὰς μετὰ ταῦτα ἡ συνεδρίασις διελύθη.

Οἱ κκ. δὲ Λοσσουᾶ, δὲ Λορδᾶκ καὶ Λεβιγκρέκ ἔμειναν μόνοι ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς συνδιασκέψεως.

— Νομίζω, ἀγαπητέ μου δὲ Λορδᾶκ, εἶπεν αὐτῷ ὁ Λεβιγκρέκ, ὅτι διέπραξας ἀπροσύννη προσκαλέσας ἐνταῦθα τὸν κύριον δὲ Βανδᾶμ. Ἐὰν ἐλάμβανε τὴν πρόσκλησίν σου καὶ παρευρίσκετο ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἐν τῇ συνεδριάσει, θὰ ἐδοκιμάζετε μεγάλας δυσχερείας, ὅπως πείσετε τὸ διοικητικὸν συμβούλιον καὶ ἐπιτρέψῃ νέαν καταβολὴν κεφαλαίων, διότι δὲν εἴμεθα βέβαιοι περὶ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ δὲ Μαρλότ καὶ τοῦ δὲ Ροζεκούρ, καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, συμπράττοντος αὐτοῖς καὶ τοῦ δὲ Βανδᾶμ, θὰ εἴχατε ἐναντίον σας σοβαρὰν πλειοψηφίαν.

— Ἐχετε δίκαιον, ἀπήντησεν ὁ κύριος δὲ Λορδᾶκ, ἀλλ' εἶχον λάβει τὰ μέτρα μου ὅπως μὴ δυνήθῃ νὰ παραστῇ εἰς τὴν συνεδριάσιν μας. Μόνον ἐκ τύχης ὀλίγον ἔλειψε νὰ ἐκτεθῶμεν.

— Πῶς τοῦτο;

— Ἐγράψα εἰς τὸν κύριον δὲ Βανδᾶμ τὴν ἐπιστολὴν τὴν ὁποίαν εἶδατε εἰς τὸ ἀντίγραφον αὐτῶν καὶ τὴν ὁποίαν ἔπεμψα εἰς τὴν διεύθυνσίν της, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη νὰ τὴν λάβῃ διὰ τὸν ἀπλούστατον λόγον, διότι διέταξα καὶ διηύθυναν τὴν ἐπιστολὴν εἰς τὰ Ἡλύσια Πεδία καὶ οὐχὶ εἰς τὴν ὁδὸν Κολιζέ, ἐνθα πράγματι κατοικεῖ ὁ κύριος δὲ Βανδᾶμ. Ἡ ἐπιστολὴ θὰ μᾶς ἐπιστραφῇ μετ' ὀλίγας ἡμέρας, ὁ δὲ ὑπάλληλος, ὅστις ἔγραψε τὴν διεύθυνσιν καὶ περὶ τοῦ ὁποίου ἐγγυῶμαι, ἀναλαμβάνει τὴν εὐθύνην διὰ τὸ σφάλμα αὐτό. Εὐτυχῶς τὰ πάντα καλῶς διεξήχθησαν μόνον ἐὰν ὁ κόμης ἤρχετο δέκα λεπτὰ προτύτερα, εἴμεθα χαμένοι.

— Δι' ἕν ἄλλο πρᾶγμα ἀνησυχῶ ἐγὼ τώρα, εἶπεν ὁ δὲ Λοσσουᾶ. Εἶμαι περίεργος νὰ μάθω τί δύναται νὰ θέλῃ τὸν Ραβάνην ὁ κύριος δὲ Βανδᾶμ.

— Ἀγνοῶ, ἀπήντησεν ὁ δὲ Λορδᾶκ, ἀλλὰ δὲν μοῦ εἶνε δύσκολον νὰ ὑποθέσω τί τὸν θέλει. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἐπειδὴ τὸ οὐσιῶδες διὰ τὸν Ραβάνην καὶ δι' ὑμᾶς εἶνε νὰ μὴ εὐρεθῇ οὗτος ἐνώπιον τοῦ κόμητος δὲ Βανδᾶμ, τὸν εἰδοποιήσα ἐγὼ πρὸ ὀλίγου καὶ τοιουτοτρόπως δὲν θὰ δυνήθῃ νὰ τὸν συναντήσῃ ὁ κόμης· ὥστε περὶ τούτου εἴμεθα ἥσυχοι.

Ταῦτοχρόνως εἰσηλθεν ἐν τῇ αἰθούσῃ ὁ ὑπηρέτης, διὰ τοῦ ὁποίου ἔπεμψε τὴν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Ραβάνην ὁ διευθυντὴς τῆς ἐταιρίας.

— Τί τρέχει; ἠρώτησεν ὁ κύριος δὲ Λορδᾶκ.

— Σὰς ἐπιστρέφω τὴν ἐπιστολὴν, κύριε. Ὁ κύριος Ραβάνης ἐγκατέλειψε τὸ ξενοδοχεῖον «Λονδίνου» λέγων ὅτι ἀναχωρεῖ εἰς ταξιδίον.

— Ἐχει καλῶς, ἀπήντησεν ὁ Διευθυντὴς ἀνχλαδῶν καὶ φυλάξας ἐν τῷ χαρτοφύλακί του τὴν ἐπιστολὴν.

Ὁ ὑπηρέτης ἐξῆλθεν.

— Πρὸ δύο ἡμερῶν εἶδον τὸν Ραβάνην, ἐπανελάθεν ὁ κύριος δὲ Λορδᾶκ καὶ δὲν μοι ἔκαμε λόγον περὶ ταξιδίου. Ἡ αἰφνιδία αὕτη ἀναχώρησίς του δὲν φαίνεται φυσική· κατὰ τι θὰ συμβαίνει...

— Λοιπὸν! ἀνέκραξεν ὁ Λεβιγκρέκ, ἐγὼ ἐννοῶ πολὺ καλὰ· συμβαίνει ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐφοβούμην! Ὁ Ραβάνης θὰ διεπληκτίσθῃ μετὰ τῆς Φλορδᾶλ καὶ ποῖος δὲν γνωρίζει τί εἶνε ἱκανὴ νὰ πράξῃ μία γυνὴ ἐκ ζηλοτυπίας ὥθου-μένη.

— Φαίνεται ὅτι δὲν γνωρίζεις, ἀγαπητέ μου, διέκοψεν ὁ κύριος δὲ Λοσσουᾶ, τὴν γυναῖκα αὐτήν. Δύο φορές μόνον τὴν εἶδον, ἀλλὰ νομίζω ὅτι τὴν ἔκρινα καλῶς. Καὶ κατὰ πρῶτον, βεβαιώθητε καλῶς, δὲν ἀγαπᾷ τὸν Ραβάνην ἡ κυρία αὕτη. Ἐκ τοῦ ἐναντίου, εἶμαι εἰς θέσιν νὰ βεβαιώσω ὅτι αἰσθάνεται σφοδρὸν μῖσος κατ' αὐτοῦ, ἡμεῖς δὲν δυνάμεθα νὰ τὸν κακολογήσωμεν, διότι μᾶς ἐφάνη πολὺ χρήσιμος. Ἡ κυρία Φλορδᾶλ εἶνε γυνὴ διακρινόμενη διὰ τὴν ψυχραιμίαν της. Τὴν θεωρῶ ὡς γυναῖκα πολὺ ἀνωτέραν τῶν ὁμοίων της καὶ τὴν ὑποθέτω πολὺ νο-

ήμων, ὥστε νὰ τῇ καταλογίσω μίαν τοιαύτην ἀνοησίαν.

— Τότε πῶς ἐξηγήτε, ἀντεῖπεν ὁ κύριος δὲ Λορδᾶκ, τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Ραβάνη χωρὶς νὰ μᾶς εἰδοποιήσῃ;

— Εἶμαι πεπεισμένος, ἐπανελάθεν ὁ δὲ Λοσσουᾶ, ὅτι δὲν ἀνεχώρησε καὶ πιστεύω μετὰ μικρὰν ἔρευναν νὰ τὸν εὕρωμεν Γνωρίζω τὰς διαφόρους Λέσχας εἰς τὰς ὁποίας φοιτᾷ τὸ ἑσπέρας καὶ παίζει. Ἀναθέσατε εἰς ἐμὲ τὴν ἐνέργειαν ταύτην· ἢ πολὺ θ' ἀπατώμαι ἢ πρὸ τῆς αὐρίου θὰ ἔχω τὴν λύσιν τοῦ αἰνίγματος.

— Ἐς αὐρίον λοιπὸν! εἶπεν ὁ Λεβιγκρέκ, εἰς τὴν οἰκίαν μου ἂν θέλετε πρὸ μεσημβρίας.

— Εἴμεθα σύμφωνοι! ἀνεφώνησαν συγχρόνως οἱ δύο ἕτεροι.

Ἀμέσως μετὰ ταῦτα, τὰ τρία ἀξιότιμα μέλη τοῦ διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐταιρίας τοῦ Ἀερίοφωτος ἀπεχωρίσθησαν.

ΙΑ'

Ἀναχωρήσας ὁ κόμης δὲ Βανδᾶμ ἐκ τῶν γραφείων τῆς Ἐταιρίας, διηυθύνθη κατ' εὐθείαν εἰς τὸ Χρηματιστήριον.

Ἦτο ἡ τρίτη καὶ ἡμίσεια ὥρα, ὅτε ἔφθασεν ἐκεῖ. Παραδόξως τὸ Χρηματιστήριον ἦν κεκλεισμένον πρὸ ἐνὸς τετάρτου, ἀλλὰ πολυάριθμοι ὄμιλοι ἐξ ἐμπόρων, τραπεζιτῶν, μεσιτῶν, κολλυβιστῶν καὶ ἄλλων ἦσαν ἐσχηματισμένοι περὶ τὰ περιστύλια, τὰ προαύλια καὶ τὰς στοὰς αὐτοῦ. Ὁ κόμης ἐπλησίασεν ἕνα τῶν ὁμίλων τούτων· αἱ λέξεις «Ἐταιρία τοῦ Ἀερίοφωτος» τὸν ἐξέπληξαν καὶ ἔστη ἵνα ἀκούσῃ. Πράγματι, ἐγένετο λόγος περὶ τῆς Ἐταιρίας ταύτης· ἐν τῷ μέσῳ δὲ τοῦ ὁμίλου, εἰς τὸν ὁποῖον ἐπλησίασεν ὁ κόμης, ἵστατο κύριός τις μικροῦ ἀναστήματος καὶ ἀντιπαθοῦς φυσιογνωμίας, ὅστις εἶχε τὸν λόγον κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν· ἔλεγε δὲ ὅτι ἡ περὶ οὗ ὁ λόγος Ἐταιρία ἔπαυσε τὰς πληρωμὰς της, ὅτι πρόκειται νὰ λάβῃ χώραν πάραυτα εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἐταιρίας δικαστικὴ ἔρευνα καὶ ὅτι οἱ διευθυνταὶ αὐτῆς κατηγγέλθησαν εἰς τὴν Εἰσαγγελίαν.

— Ἀλλὰ, διέκοψέ τις τῶν τοῦ ὁμίλου. πῶς ἡ Ἐταιρία ἀνέστειλε τὰς πληρωμὰς της, ἀφοῦ καὶ ἂν παραδεχθῶμεν ὅτι δὲν ἔχει λεπτὸν εἰς τὸ ταμεῖόν της, πάλιν θὰ ἀπομεινούνσιν ἀκόμη τὰ τρία τέταρτα τοῦ ἐνεργητικοῦ της; Πάντες γνωρίζουσιν ὅτι οἱ μέτοχοι μόνον τὸ τέταρτον τῆς καταβολῆς των κατέβαλον, ὑπολειπομένης τῆς δόσεως τῶν ἐτέρων τριῶν τετάρτων.

— Ἐχετε δίκαιον, ἀπήντησεν ὁ ρήτωρ τοῦ ὁμίλου· ἀλλ' ἡ Εἰσαγγελία ἐπληροφόρηθη ὅτι αἱ ἕτεραι καταβολαὶ δὲν θὰ πραγματοποιηθῶσι, διότι αἱ ἐγγραφαὶ ἦσαν ἐικονικαί· ἐν μιᾷ λέξει, ἡ Ἐταιρία αὕτη ἰδρύθη δι' ἀπάτης καὶ ἂν ἔζησε μέχρι σήμερον, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν εὐήθειαν ἐνὸς τῶν συνεταίρων, ὅστις ἐνεγράφη διὰ πέντε ἐκατομμύρια, κατέβαλε δὲ τὸ τέταρτον, ἥτοι ἐν ἐκατομμύριον καὶ διακοσίας πενήκοντα χιλιάδας φράγκων. Ἐλπίζουν δὲ οἱ διευθυνταὶ νὰ κάμουν καὶ ἄλλας ἀφαιρέσεις εἰς τὸ βαλάντιον τοῦ ἐν λόγῳ συνεταίρου. Δυστυχῶς δι' αὐτούς, ὁ κύριος οὗτος, νομίσας ὅτι ἡ παραχθεῖσα ὑψώσις τῶν μετοχῶν ἦτο πραγματικὴ, μετεχειρίσθη ὅλα του τὰ κεφάλαια πρὸς ἀγορὰν νέων μετοχῶν, εἰς τρόπον ὥστε σήμερον εὐρίσκεται σχεδὸν ἀνευ περιουσίας.

— Ἀλλὰ τί ἔγειναν τὰ καταβληθέντα χρήματα; ἠρώτησε τρίτος τῶν ἀκροατῶν.

— Τινὰ ἐξ αὐτῶν ἐδαπανήθησαν διὰ τὰ ἔξοδα τῆς ἐγκαταστάσεως, τὰ δὲ λοιπὰ, περὶ τὰ τέσσαρα ἐκατομμύρια, διενεμήθησαν μετὰ τῶν διευθυντῶν τῆς Ἐταιρίας.

Πάντα ταῦτα ἤκουε μετὰ προσοχῆς ὁ δὲ Βανδᾶμ· τῷ ἦσαν ἀρκετὰ· δὲν ἠθέλησε ν' ἀκούσῃ περισσότερα.

Ἀπεμακρύνθη ὡς παράφρων.

Ψυχρὸς ἰδρῶς περιέριε τὸ μέτωπόν του. Μικροῦ δεῖν νὰ καταπέσῃ ἐκταδὴν οἱ πόδες του τῷ ἡρνοῦντο πᾶσαν βοήθειαν.

Ἔστη ἐπὶ στιγμὴν ἐν τῷ μέσῳ τῆς ὁδοῦ ὡς ἀπολιθωθείς καὶ ἤρξατο συλλογιζόμενος.

— Κατεστράφη, ἐσκέφθη. Δὲν ὑπάρχει καμμία ἀμφιβολία, ἐγενόμην θύμα συμμορίας κλεπτῶν.

Ἐξήγαγεν ἐπιστολὴν ἐκ τοῦ θυλακίου του.

— Ἦθελα ν' ἀμφιβάλλω, ἐξηκολούθησεν, ἀλλ' ὄχι, ἡ ἐπιστολὴ αὕτη δὲν με ἀπατά, τὸ βλέπω τώρα! ἐμπρός, ἅς λείψουν αἱ ἀδυναμίαι, πρέπει νὰ μάθω ὁλόκληρον τὴν ἀλήθειαν.

Ἐπίβη ὁχήματος καὶ ἐντὸς ὀλίγου κατήλθεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «Λονδίνον».

Ἐκεῖ ἐπληροφορήθη ὅτι ὁ κύριος Ραβάνης ἀνεχώρησε τῇ προτεραίᾳ, χωρὶς ν' ἀφήσῃ τὴν νέαν του διεύθυνσιν.

Ἡ εἰδήσις αὕτη ἔσχεν ἐπ' αὐτοῦ κεραυνοβόλον ἀποτέλεσμα· εἶδος θαμβώσεως τὸν προσέβαλεν.

Νῦν ἡ ἀλήθεια, σαφὴς καὶ καθαρά, ἔλαμπε πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν του. Συνδυάζων τὴν αἰφνιδίαν ταύτην ἀνχώρησιν μετὰ τῆς φήμης, ἥτις ἐκυκλοφόρει, ἐνόησε καλῶς τὴν καταστροφὴν.

Ἠσθάνθη τὸ ἔδαφος φεύγον πρὸ τῶν ποδῶν του.

— Πρέπει νὰ εὕρω τὸν ἄνθρωπον αὐτόν, νεκρὸν ἢ ζῶντα, ἀνέκραξεν.

Ἀνῆλθεν αὖθις ἐπὶ τῆς ἀμάξης καὶ μετὰ πέντε λεπτὰ ἔφθασεν εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Ἐταιρίας τοῦ Ἀεριοφωτός καὶ ἐζήτησε νὰ ὁμιλήσῃ πρὸς τὸν κύριον δὲ Λορδᾶκ.

Ὁ κύριος δὲ Λορδᾶκ εἶχεν ἐξέλθει.

Ἀπηυθύνθη πρὸς τὸν ταμίαν ζητήσας νὰ λάβῃ γινώσιν τῶν βιβλίων.

Ὁ ταμίας ὠχυρώθη ὀπισθεν τῶν τύπων, ὅτινες ἀπηγόρευον νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν τοιαύτην του ἐπιθυμίαν.

Ἐξήλθεν, ἑξαλλος ἐξ ὀργῆς, παραπαίων ὡς οἶνοφλυξ ἐκ τοῦ θυμοῦ του.

— «Ξενοδοχεῖον Βενετίας», ὁδὸς Βενετίας, ἀνέκραξε πρὸς τὸν ἀμαξηλάτην.

Φθάσας εἰς τὸ «Ξενοδοχεῖον Βενετίας» ἐζήτησε τὴν κυρίαν Ἐρβελῶ.

— Δὲν εἶνε ἐπάνω, ἀπήντησεν ὁ ὑπηρέτης. Ἡ κυρία αὕτη συνειθίζει νὰ ἔρχεται πολὺ ἀργά. Ἐλθετε αὖριον τὸ πρωί, ἂν θέλετε νὰ τὴν ἴδῃτε.

Ὁ ὀργὴ τοῦ κόμης ἐπετάθη ἐπὶ μᾶλλον.

Κατερχόμενος τὴν κλίμακα τοῦ Ξενοδοχείου, ἔστη ὅπως μὴ καταπέσῃ.

— Τί νὰ κάμω; ἐσκέφθη. Νὰ ὑπάγω νὰ τὴν εὕρω αὐτήν; ὄχι, ὄχι σήμερον, αὖριον. Μοῦ χρειάζονται πρότερον ἀποδείξεις, σαφεῖς ἀποδείξεις... καὶ δυστυχία τῆς ἂν εὕρω τοιαύτας!

Τρομερὸς πυρετὸς τὸν κατέλαβε μετέβη κατ' εὐθείαν εἰς τὴν οἰκίαν του καὶ κατεκλίθη ἀμέσως, δὲν ἐβράδυνε δὲ ν' ἀποκοιμηθῇ, εὐρὼν ἐν τῷ ἀδελφῷ τοῦ θανάτου ἀνακούφισιν τῶν δεινῶν του.

Τὴν ἐπομένην πρωΐαν ἠγέρθη περὶ τὴν ἐνάτην καὶ μετ' οὐ πολὺ ἦν ἔτοιμος νὰ ἐξέλθῃ. Συγχρόνως εἰσῆλθεν ἐν τῷ δωματίῳ του ὁ ὑπηρέτης καὶ τῷ ἐνεχείρισεν ἐπιστολὴν, ἣν πρὸ μικροῦ ἔδωσαν τῷ θυρωρῷ.

Ἀνεγνώρισε τὸν γραφικὸν χαρακτήρα.

— Ἀκόμη ἡ γυνὴ αὕτη! ἐψιθύρισεν.

Ἦνοιξε πυρετωδῶς τὴν ἐπιστολὴν καὶ ἀνέγνωσε τὰ ἐπόμενα:

«Ἀγαπητὲ κύριε,

«Σὰς γράφω διὰ νὰ σὰς καταστήσω γνωστὸν ὅτι ἡ ἐρωμένη σας δὲν εἶνε νυμφευμένη, ὡς σὰς ἔκαμε νὰ πισεύσῃτε, καὶ ὅτι ὁ ἀνὴρ, τὸν ὅποιον ὑπελαμβάνετε ὡς σύζυγόν της, εἶνε ἀπλούστατα πράκτωρ τῆς μυστικῆς ἀ-

στυνομίας, ὀνομαζόμενος Ραβάνης. Προσθέτω ὅτι, ἂν εἰσθε περίεργος, θὰ ἡδυνάμην νὰ σὰς δώσω καὶ ἄλλας πληροφορίες καὶ πρὸς τοῦτο σὰς ἀνέμενον μέχρι τῆς μεσημβρίας εἰς τὸ «Ξενοδοχεῖον τῆς Βενετίας», ἔνθα διαμένω. Δὲν ἤλθατε ὅθεν λαμβάνω τὸ θάρρος νὰ σὰς στείλω ταχυδρομικῶς νέαν πληροφορίαν, δι' ἣν θὰ ἐκτιμήσῃτε, ὑποθέτω, τὴν εἰλικρίνειάν μου. Μάθετε λοιπὸν ὅτι ἡ ἐρωμένη σας σὰς ἀπατά, ὁ δ' εὐτυχὴς θνητὸς, ὅστις ἔχει τὴν τιμὴν νὰ ἦνε ἀντεραστὴς σας, εἶνε ὁ ζωγράφος κύριος Γάστων Δερὸς, υἱὸς τοῦ γηραιοῦ ἡθοποιοῦ, τὸν ὅποιον ἐγνωρίσατε ἄλλοτε εἰς Κλερμόν - Φερράν. Θὰ σὰς ἀναμένω καὶ σήμερον μέχρι τῆς αὐτῆς ὥρας. Ἐὰν ἐπιθυμήτε νὰ μάθετε περισσότερα, ἐλπίζω ὅτι θὰ ἔλθῃτε καὶ θὰ δυνηθῇτε οὕτω νὰ μοὶ ἐκφράσῃτε καὶ διὰ ζωσῆς τὴν εὐγνωμοσύνην σας.

«Εὐαρεστήθητε, κύριε, νὰ δεχθῇτε τὴν ἐκφρασὴν τῶν καλλιτέρων μου αἰσθημάτων.

«OPTENZIA ERBELLO».

Ἦτο μόλις ἡ δεκάτη, ὅτε ὁ κόμης δὲ Βανδὰμ ἔκρουε τὴν θύραν τοῦ δωματίου τῆς κυρίας Ἐρβελῶ.

Ἡ ἰδίᾳ ἤνοιξε τὴν θύραν.

Μετὰ χαρίεντος ἐπὶ τῶν χειλέων μειδιάματος ὑπεδέχθη τὸν κύριον δὲ Βανδὰμ διὰ τῶν ἐξῆς:

— Λάβετε τὸν κόπον νὰ εἰσέλθετε, κύριε κόμης.

Ὁ κύριος δὲ Βανδὰμ εἰσῆλθεν εἰς τὸ δωμάτιον τῆς ἀρχαίας ἐρωμένης του, ἐν τῷ «Ξενοδοχείῳ τῆς Βενετίας». Εὐθὺς δ' ὡς ἐκάθησεν ἐπὶ τῆς ὑποδειχθείσης αὐτῷ ἔδρας, ἠρώτησεν ἀποτόμως καὶ μεθ' ὑποτρεμούσης φωνῆς τὴν κυρίαν Ἐρβελῶ:

— Σεῖς μοὶ ἐγράψατε τὰς δύο ταύτας ἐπιστολάς;

Τῇ τὰς ἔδειξε.

— Μάλιστα, ἀπήντησεν αὕτη ἄλλως τε, δὲν ἀνεγνώρισατε τὴν γραφὴν καὶ ὑπογραφήν μου;

— Ἀφοῦ λοιπὸν εἰσθε ὑμεῖς, ἐλπίζω ὅτι θὰ μοὶ ἐξηγήσῃτε...

— Βεβαιότατα. Δι' αὐτὸ σὰς προσεκάλεσα νὰ ἔλθετε.

— Γνωρίζετε τὸν κύριον Ραβάνην;

— Τὸν εἶδον δύο φορές.

— Πῶς ἤξεύρετε;

— Ὅτι ὁ κύριος Φλορβάλ καὶ αὐτὸς εἶνε ἐν καὶ τὸ αὐτὸ πρόσωπον; Ἀπλούστατα. Ὡς σὰς ἔγραψα, ὁ κύριος Ραβάνης εἶνε πράκτωρ τῆς μυστικῆς ἀστynomίας. Ἀνεγνώρισθαι εἰς Κλερμόν - Φερράν ὑφ' ἐνὸς τῶν συναδέλφων του, ὅστις εὗρίσκετο ἐκεῖ συγχρόνως μετ' αὐτοῦ ὁ συναδελφός του οὗτος μεγάλως ἐξεπλάγη μαθὼν ὅτι ὁ κύριος Ραβάνης, ὅστις εἶνε ἄγαμος, ἐξελαμβάνετο ὡς ὁ σύζυγος τῆς κυρίας Φλορβάλ. Ὑποθέτω ὅτι σὰς εἶνε ἐντελὼς ἀδιάφορον νὰ μάθετε τίνι τρόπῳ ἐπληροφορήθην ἐγὼ τὴν εἰδήσιν ταύτην. Ὅθεν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου δὲν ἔχω νὰ σὰς δώσω ἐξηγήσεις, καθὼς καὶ ὑμεῖς δὲν ἔχετε νὰ μοὶ ζητήσετε τοιαύτας. Σὰς εἶπον ἤδη καὶ προφορικῶς πᾶν ὅ,τι εἶχον νὰ σὰς εἴπω ὑμεῖς τώρα εἰσθε ἐλεύθερος νὰ ὠφελῇθῃτε ἐκ πληροφορίας, ἣν ἔκρινα καθηκόν μου νὰ σὰς ἀνακοινώσω, πρὸς τὸ συμφέρον σας.

— Πρὸς τὸ συμφέρον μου;

— Ἀναμφιβόλως. Νομίζετε ὅτι θέλω νὰ πληρωθῶ διὰ τὰς ὑπηρεσίας μου; Ἀρκετὴν εὐχαρίστησιν αἰσθάνομαι ὑπηρετοῦσα ὑμᾶς.

— Ἀς λείψουν οἱ σαρκασμοί, παρακαλῶ... μέχρι τοῦδε δὲν βλέπω ἡ σκευωρίας ἀνευ ἀποδείξεων.

[Ἔπεται συνέχεια]

Π. Κ. ΣΑΛΤΑΜΠΑΣΗΣ